

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Menyhei Ákos ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű felperesnek, dr. Tanda Zsoltné ügyvéd által képviselt alperes ellen alapítói határozatok hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2009. november 17-én kelt 10.G.40.007/2009/30. számú részítélete ellen az alperes részéről 35. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

részíteletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részíteletét helybenhagyja, kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 forint (azaz: ötvenezer forint) másodfokú perköltséget; megállapítja, hogy az alperes 12.000 forint (azaz: tizenkettőezer forint) jogorvoslati illeték visszaigénylésére jogosult.

A részítelet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Cg. ... cégjegyzékszámmon nyilvántartott alperes cégadatai szerint az alperesi társaság együttes cégjegyzésre jogosult ügyvezetője volt 2008. július 4-től 2008. november 28-ig az I. rendű felperes és ...; a 2007. március 22-én megalapított, ...-ben bejegyzett II. rendű felperes - akinek 2007. március 22-től önálló cégjegyzési joggal rendelkező igazgatója ... volt - 2007. június 15-től 2008. november 28-ig a cég egyszemélyes tulajdonosa volt.

A II. rendű felperes 2007. június 19-én kelt határozata szerint a társaság elfogadta ... igazgató lemondását, két új igazgatót neveztek ki, akik együttes cégjegyzésre voltak jogosultak, utóbbiak 2008. március 19-én egy évre szóló meghatalmazást adtak ...nak a II. rendű felperes - meghatalmazásba foglalt körbeni - képviselőtére; az erről kiállított eredeti okiratot ügyvédi letétbe helyezték, és az alperes 2008. július

4-i társasági szerződésmódosítása kapcsán indult - cégbíróság előtti - változásbejegyzési eljáráson kívül felhasználásra nem került.

2008. október 1-jén a II. rendű felperes a fenti, 2008. március 19-én kiállított meghatalmazást azonnali hatállyal visszavonta, ...t bízta meg a társaság képviselőjével, aki a II. rendű felperes egyszemélyes tulajdonosa a társaság alapításától kezdődően.

2008. november 28-án ... az 1/2008. számú alapítói határozattal visszahívta az I. rendű felperest és ...t mint az alperesi társaság vezető tisztségviselőit, a 2/2008. számú alapítói határozattal ügyvezetőnek választotta ...t, a 3/2008. számú alapítói határozattal döntött a II. rendű felperes alperesi társaságban fennálló üzletrésze adásvétel jogcímén történő átruházásáról ...ra - az üzletrész átruházási szerződés megkötését követően -, ... 4/2008. számú alapítói határozatot hozott, mely szerint a társaság az eddigi székhelyét módosította, és az 5/2008. számú alapítói határozat szerint elhatározta a társasági szerződés módosítása tekintetében szerződésminta alkalmazására történő áttérést.

A fenti alapító határozatok alapján indult cégeljárás során a változások bejegyzésére került sor; a bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránt a Pest Megyei Bíróság előtt 10.G.40.006/2009. számon, a 2008. november 28-i üzletrész átruházási szerződés létre nem jöttének, illetőleg érvénytelenségének megállapítása iránt a Fejér Megyei Bíróság előtt 14.G.40.045/2009. számon indult peres eljárás.

A felperesek 2009. január 13-án beérkezett keresetükben a 2006. évi IV. tv. (Gt.) 45. § (1), (2) bekezdése alapján - hivatkozva arra, hogy az alapítói határozatokról csak 2008. december 30-án értesültek - az 1-5/2008. (XI. 28.) alapítói határozatok bírósági felülvizsgálatát kérték. Álláspontjuk szerint a Gt. 168. § (1) bekezdése, 141. § (2) bekezdése, valamint a 9. § (2) bekezdésén keresztül alkalmazandó Ptk. 199. §-a, 205. §-a, 219. § (1), (2) bekezdése, 220. §-a és 221. §-a szerint az alapítói határozatok nem jöttek létre, tekintve, hogy a keletkezésük időpontjában ... nem volt a II. rendű felperesnek sem igazgatója, sem meghatalmazottja.

... igazgatói tisztsége megszűnését támasztja alá az, hogy a II. rendű felperes 2007. június 19-én elfogadta a lemondását, új, kizárólag együttes cégjegyzési joggal rendelkező igazgatókat választott; kérték az erre vonatkozó határozat és jegyzőkönyv figyelembevételét, utóbbi vonatkozásában utalva arra is, hogy a II. rendű felperes igazgatóinak és tisztségviselőinek új névsorát tartalmazza, azok között ... neve nem szerepel. Ugyancsak e körben közokiratként kérték figyelembe venni a ... Corporation (...) Ltd. által 2007. március 22-én, 2009. augusztus 25-én, 2009. október 21-én és 22-én kiállított, a magyar jog szerinti cégbizonyítványhoz hasonló, a II. rendű felperes igazgatói névjegyzékére vonatkozó okiratokat.

... meghatalmazotti minőségének hiánya körében arra hivatkoztak, hogy a 2008. március 19-i meghatalmazás 2008. október 1-jén visszavonásra került, emellett a képviselői joga korlátozottságából következően a támadott alapítói határozatok meghozatalára egyébként sem lett volna jogosult. A korlátozott meghatalmazásra

vonatkozó eredeti okirat ügyvédi letétbehelyezésre került, kizárólag egyszer történt meg a felhasználása a 2008. július 4-i társasági szerződésmódosításhoz kapcsolódó változásbejegyzési eljárásban, ahol ... meghatalmazottként járt el. ... igazgatói és meghatalmazotti minőségének hiányát egyaránt alátámasztja az a tény is, hogy 2007. június 20-án a II. rendű felperes igazgatósági ülésén nem vett részt, és ott ... kapott meghatalmazást.

Álláspontjuk szerint az Nmj. tvr. 18. §-a és 27. § (2) bekezdése szerint a II. rendű felperes vonatkozásában a képviseleti jog keletkezése és megszűnése a belize-i jog alapján bírálendő el, a 2007. június 19-i II. rendű felperesi határozatok felülbírálatára a magyar bíróság nem rendelkezik joghatósággal.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a jogvita elbírálására kizárólag a magyar bíróságnak van joghatósága, és a magyar jog az alkalmazandó. Védekezését arra alapította, hogy egyfelől ... nem mondott le az igazgatói tisztségéről - ennek alátámasztására ...tól származó, erre vonatkozó nyilatkozatokat csatolt -, a lemondását a felperesek nem igazolták. A 2007. június 19-i közgyűlésről készült jegyzőkönyv kiállításának a körülményeit az általa csatolt szakvélemény kétségessé teszi, az okirat lényeges formai és tartalmi hiányosságokban szenved nem csak a magyar, hanem a belize-i jog alapján is.

... igazgatói tisztségének esetleges megszűnése esetén meghatalmazottként is jogszerűen eljárhatott; a 2008. március 19-i meghatalmazás visszavonásának az érintettel történő közlését a felperesek nem bizonyították, kétségesek az okirat ügyvédi letétbehelyezésének körülményei, valamint a meghatalmazás visszavonása; utóbbi kapcsán nem életszerű, hogy a II. rendű felperes ugyanaznap két igazgatósági ülést is tart, melyek egyikén a meghatalmazást vonták vissza, a másikon ... kapott meghatalmazást. Utalt arra is, hogy a meghatalmazás szerint minden, az alperesi társaság érdekében álló jogügylet megkötésére a meghatalmazott jogosult volt, tekintve, hogy az üzletrész átruházás időpontjában jelentős adóhátralékkal rendelkezett az alperes, így nyilvánvalóan helyesen járt el ... az üzletrész értékesítésekor. Vitatta a felperes által - a magyar jog által ismert - cégbizonyítványhoz hasonlóként minősített okiratok közokirati jellegét, a vonatkozó belize-i jog szerint az a társaság saját nyilvántartása, a bejegyzett ügynök közokirati jellegű irat kiállítására nem jogosult.

Az elsőfokú bíróság 10.G.40.007/2009/30. számú végzésével a 4-5/2008. (XI. 28.) alapítói határozatok hatályon kívül helyezése iránti kereseti kérelmet elkülönítette, és ezek tekintetében a per tárgyalását felfüggesztette a Fejér Megyei Bíróság előtti 14.G.40.045/2009. számú per jogerős befejezéséig.

Az elsőfokú bíróság 2009. november 17. napján kelt 10.G.40.007/2009/30. számú részítéletével az alperes 2008. november 28. napján hozott 1/2008. (XI.28.); 2/2008. (XI. 28.) és 3/2008. (XI. 28.) számú alapítói határozatait hatályon kívül helyezte, és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessen meg a felpereseknek 80.000 forint + ÁFA munkadíjból álló részperköltséget.

Az elsőfokú bíróság a részítélettel elbírált alapítói határozatok vonatkozásában vizsgálta, hogy azok meghozatalakor ... a II. rendű felperes igazgatójaként vagy meghatalmazottjaként járt-e el.

A II. rendű felperes által csatolt bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság arra vont következtetést, hogy ... igazgatói tisztsége 2007. június 19. napján megszűnt; a 2007. június 19-i jegyzőkönyv szerint egyrészt elfogadták a lemondását, másfelől egyidejűleg két új igazgatót is választottak, módosították a cégjegyzés módját, és kiállították az ún. cégbizonyítványt, amelyen feltüntetésre került, hogy az igazgatói tisztsége 2007. március 22-től 2007. június 19-ig állt fenn. Bár a II. rendű felperes okirattal nem bizonyította az igazgatói tisztségről történő lemondást, az elsőfokú bíróság a belize-i jogra figyelemmel - mely szerint az igazgatókat el lehet távolítani és az igazgatói tisztség addig tart, amíg a jogutód át nem veszi azt, vagy az eltávolításig - megállapította, hogy 2007. június 19-én a II. rendű felperes ...t igazgatóként eltávolította, így 2008. november 28-án II. rendű felperes igazgatójaként nem járhatott el.

Rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a 2007. június 19-i II. rendű felperesi határozat felülvizsgálatára az 1979. évi 13. sz. tvr. (Nmj. tvr.) 62/C. § g) pontja szerint kizárt a magyar bíróság joghatósága, emellett az alperes maga sem állította, hogy a belize-i jog alapján ezen határozatokat bárki megtámadta volna, továbbá utalt arra is, hogy a fenti tvr. 18. § (1) és (2) bekezdése is irányadó, miszerint a jogi személy tagjainak egymás közötti jogviszonyait a személyes joga szerint kell elbírálni, a jogi személy személyes joga a nyilvántartásbavétel helye államának a joga.

Utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a felperes által Apostille-al ellátott okiratok megfelelnek az 1961. október 5-én kelt Hágai Egyezmény kihirdetéséről szóló 1973. évi 11. sz. tvr. 1., 3. és 5. cikkelyében foglaltaknak, így a perben bizonyítékként felhasználhatók voltak, bizonyító erejükre a Pp. 195. § (4) bekezdésében, 196. § (1) bekezdés c) pontjában és 198. §-ában foglaltakat tekintette irányadónak.

... meghatalmazottkénti eljárásának vizsgálata körében az elsőfokú bíróság az Nmj. tvr. 25. § f) pontja és 31. §-a alapján kifejtette, a megbízott magyar állampolgár személyes joga a magyar, így a II. rendű felperes képviseletére adott meghatalmazásra a magyar Polgári Törvénykönyv szabályai irányadók. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint 2008. március 19-én ... a II. rendű felperes akkori igazgatóitól a Ptk. 222. §-a szerint minősülő képviseleti jog ellátására vonatkozó meghatalmazást kapott, melyet a Ptk. 223. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően írásba foglaltak. A meghatalmazás egyéves időtartamra szólt, és rendkívül korlátozott mértékben állt fenn; vagyonátruházáshoz az igazgatóságot előzetesen írásban értesítenie kellett, a jogügyletet az igazgatóságnak jóvá kellett hagynia, illetőleg a II. rendű felperes vagyonának 50 %-át érintő jogügylet esetén a részvényesek közgyűlésének a jóváhagyására is szükség volt. A 3/2008. számú alapítói határozat esetén ... nem vitásan az igazgatóságot előzetesen nem értesítette, tőle jóváhagyást nem kapott, és nem szerezte be a részvényesek közgyűlésének a jóváhagyását sem, emellett 2008. október 1-jével a meghatalmazás azonnali hatállyal visszavonásra került, így az a Ptk. 223. § (2) bekezdése szerint a visszavonásig volt érvényes. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra vont következtetést, hogy ... a 3/2008. számú alapítói határozat

meghozatalakor a Ptk. 221. § (1) bekezdése szerint álképviselőként járt el, így nyilatkozata érvénytelen, az a II. rendű felperest nem jogosítja, és nem köti.

A 1-2/2008. (XI. 28.) számú alapítói határozatok vonatkozásában is utalt az elsőfokú bíróság a Ptk. 219., 221, és 222. §-aiban foglaltakra, valamint a meghatalmazás 2008. október 1-jei megszűnésére, továbbá arra, hogy az okiratba foglalt taxáció nem terjedt ki a II. rendű felperes tulajdonát képező gazdasági társaság vezetésével kapcsolatos személyi döntések meghozatalára, ezért ezen határozatok vonatkozásában is megállapította az érvénytelenséget, az Nmj. tvr. 62/A. § g) pontja alapján alkalmazandó 2006. évi IV. tv. (Gt.) 45. § (1) bekezdésében és 46. § (2) bekezdésében foglaltak szerint.

Az elsőfokú bíróság az alperes tanúbizonyítási indítványát mellőzte, figyelemmel arra, hogy jogkérdésben kellett állást foglalnia, a tanúk pedig a 2007. június 19-i jegyzőkönyv és a 2008. október 1-jei meghatalmazás visszavonása tekintetében az okiratban foglaltakat sem megerősíteni, sem megcáfolni nem tudták volna, figyelemmel az Nmj. tvr. 62/C. § g) pontjában foglaltakra, annak pedig, hogy ... 2008. november 28-án a képviseleti jogával kapcsolatosan milyen tudomással bírt, nem volt jogi relevanciája.

A részítelet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint ellentmondásos a részítelet; helytállóan tartalmazza, hogy a belize-i jog nem lehet az alapja ezen cégjogi pernek, ugyanakkor folyamatosan a belize-i társasági törvényre hivatkozik.

A részítelet helyesen rögzíti, hogy ... lemondását a felperesek nem tudták bizonyítani, annak hiányát támasztják alá azok az okiratok, amelyekben nyilatkozik, hogy a tisztségéről nem mondott le, ugyanezt igazolta a tanúvallomása, tőle származó lemondó nyilatkozat hiányában nincs megfelelő okirati bizonyíték az igazgatói tisztsége megszűnésére. A 2007. június 19-i jegyzőkönyv nem közokirat, azon csupán közjegyzői aláírás-hitelesítés szerepel, így az elsőfokú bíróság annak tévesen tulajdonított közokirati jellegét, ugyanígy az Apostille záradékolással ellátott iratok sem tekinthetők annak, nem felelnek meg az 1973. évi 11. tvr. rendelkezéseinek. Az állítólagos lemondást elfogadó közgyűlési határozatot senki sem támadta meg, azonban e nélkül is a magyar cégjegyzés, illetve egy Magyarországon bejegyzett kft. vonatkozásában a felperesek által csatolt külföldi okiratok az ítélelhozatal alapjául nem szolgálhatnak, és főleg nem bizonyítják ... álképviselését. ... igazgatói kinevezése a magyar cégnyilvántartásban rendelkezésre állt, ugyanakkor az új igazgató kinevezésével kapcsolatos okiratokat a II. rendű felperes nem csatolta a cégbíróságnak. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta vizsgálni, hogy ... az igazgatói tisztségét milyen jogviszony alapján látta el, így a részítelet ténybelileg is megalapozatlan. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság érdemben nem vizsgálta a rendelkezésre álló cégiratok között elfekvő meghatalmazást, figyelmen kívül maradt annak XII. pontja, mely feljogosította az érintettet minden olyan jogcselekmény eszközlésére, vagy megállapodás megkötésére, ami a társaság érdekeit szem előtt tartva, előnyösnek tekinthető. A felperesek nem bizonyították, hogy a meghatalmazás visszavonásáról ..., illetve az üzletrész vevője értesült volna, így a vele kötött jogügylet érvényesen és hatályosan létrejött. Az

üzletrész adásvételi szerződést szerkesztő ügyvéd tanúvallomásában előadta, hogy a taggyűlési határozatoknál, illetve az adásvételnél a meghatalmazás rendelkezésre állt, annak XII. pontja alapján a meghatalmazott jogszerűen képviselt, utóbbi hiányában a II. rendű felperes legfeljebb polgári pert indíthatott volna ...ral szemben. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak a cégbíróság előtt elfekvő, korábbi meghatalmazás fordítását kellett volna figyelembe vennie, tekintve, hogy ennek alapján végezte jogcselekményeit az eljáró ügyvéd, emellett ezen meghatalmazást az alperes cégmódosításánál már egyszer felhasználták, erről az I. rendű felperesnek és ... nek is tudomása volt, ez önmagában bizonyítja, hogy a meghatalmazást ... tekintetében elfogadták, és tudomásul vették. Utalt arra is, hogy ... 2008. október 1-jén kelt meghatalmazása ugyancsak tartalmazza a társaság érdekében álló szerződéskötésre vonatkozó jogosultságot, ugyanúgy, mint ... meghatalmazása esetén.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság részítéletének a helybenhagyását kérték ténybeli és jogi megfelelése okán, a fellebbezésben előadottak alaptalanságára kitérve megismételték az első fokú eljárás során kifejtett jogi álláspontjukat, továbbá csatolták a Fejér Megyei Bíróság 14.G.40.045/2009/25. számú ítéletét.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a részítéletében a tényállást kellően feltárta, és helytálló az abból levont jogi következtetése is.

Az 1-3/2008. (XI. 28.) számú alapítói határozatok érvényes létrejötte hiányának a megállapítása iránti kereseti kérelem részítélettel történő elbírálása során az elsőfokú bíróság az 1979. évi 13. sz. tvr. (Nmj. tvr.) 62/A. § g) pontja figyelembevételével helytállóan állapította meg a kizárólagos joghatóságát. Utóbbiból a fellebbezésben írtakkal szemben nem következik az, hogy kizárólag a magyar jogi szabályozás irányadó, az elsőfokú bíróság nem követett el jogszabálysértést, amikor a jogvitára részben - ... igazgatói tisztségének megszűnése vizsgálata körében - a belize-i jogot is alkalmazta.

Nem osztja a Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezési okfejtését ... igazgatói tisztsége megszűnésének téves megállapítására; az elsőfokú bíróság e körben levont jogi következtetése érdemben helytálló, azt a fellebbezésben foglaltakra is figyelemmel az alábbiak szerint pontosítja.

A felperesek ... lemondását, valamint annak a II. rendű felperes általi elfogadását és nem az eltávolítását állították, az előbbiekre vonatkozóan csatoltak okiratokat, melyek közokirati jellegének, valamint a lemondást tartalmazó okiratnak a hiányára az alperes a fellebbezésében alappal hivatkozott, ez azonban az igazgatói tisztség megszűnésére levont jogi következtetés megalapozottságát nem érinti.

Amennyiben a jogvita elbírálásához releváns tényről okirat kiállítására került sor, a Pp. 193. §-a szerint az okirati bizonyítás helyeződik előtérbe, azaz az egyéb bizonyítás mellőzhető; az okirat hiánya azonban nem zárja ki az abban foglalt releváns tény egyéb módon történő bizonyításának a lehetőségét, következik ez a Pp. 3. § (5) bekezdése szerinti szabad bizonyítás általános alapelvéből.

... tanúként a 2009. november 2-i tárgyaláson egyrészt akként nyilatkozott, hogy az igazgatói tisztségéről nem mondott le - korábban megfelelő tartalmú írásbeli nyilatkozatot is tett, melyeket az alperes 23/A/2. és 23/A/3. sorszámon az iratokhoz csatolt -, másrészt kitűnt a tanúvallomásából, hogy az általa várt ellenszolgáltatás elmaradása miatt megszűnt a vezető tisztséghez fűződő korábbi érdekeltsége; „...az érdekelt, hogy megszabaduljak ettől a dologtól, hogy ne kelljen vele foglalkoznom.” Emellett a tanúvallomása szerint többször írt alá elolvasás nélkül okiratokat, ténylegesen nem ismerte az általa „vezetett” gazdasági társaság működését, nem volt tisztában a megtett nyilatkozatai jogi természetével sem.

Ugyanezen a tárgyaláson ... tanúként egyértelműen nyilatkozott arra, hogy egyrészt II. rendű felperes tulajdonosaként ... igazgatói tisztségének a megszűnését akarta, másrészt a lemondásáról kiállított okirat aláírása az érintett részéről megtörtént. Függetlenül attól, hogy a tanúk szembesítése nem vezetett eredményre, ... tanúvallomásának az ellentmondásossága és ... egyértelmű tanúvallomása azt támasztja alá, megtörtént az igazgatói tisztségről történő lemondás, ennek további, közvetett bizonyítéka a lemondás II. rendű felperes általi elfogadása, a cégjegyzés módjának módosításával újabb cégvezetők választása, valamint az a körülmény, hogy - a per nem vitás adatai szerint - a 2008. július 4-i társasági szerződésmódosítás kapcsán indult változásbejegyzési eljárásban ... meghatalmazottként járt el, utóbbi nyilvánvalóan szükségtelen lett volna, amennyiben a törvényes képviselői joga változatlanul fennáll.

A lemondás elfogadására csatolt okirat a II. rendű felperes részvényeseinek rendkívüli, 2007. június 19-i közgyűléséről felvett jegyzőkönyv, mely több határozatot tartalmaz - többek között - ... lemondásának elfogadását, ... és ... igazgatói kinevezését, akik együttes cégjegyzésre jogosultak.

A fenti társasági határozatok vonatkozásában helytállóan utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy azok felülvizsgálatára az Nmj. tvr. 62/C. § g) pontja alapján magyar bíróság joghatósága kizárt, azok belize-i vagy más bíróság előtti megtámadása megtörténte az alperes sem hivatkozott, így - eltérő adat hiányában - azokat érvényesnek kell tekinteni.

A 2007. június 19-i közgyűlésről nem közjegyző állította ki a jegyzőkönyvet; az eredeti magánokiratról a belize-i közjegyző hitelesített másolatot készített, ezen hitelesítést a külföldön történő felhasználás céljából a Hágában 1961. október 5. napján kelt Egyezményben foglaltaknak megfelelően Apostille-al látták el.

Ebből következően az elsőfokú bíróságnak a magánokiratról közokirati alakban készített másolatot kellett értékelnie, mely a Pp. 195. § (5) bekezdése szerint teljesen bizonyítja, hogy annak tartalma az eredeti okirattal megegyezik. A magánokiratról közokirati alakban készített okirat bizonyító ereje - a magánokirat

tartalmát illetően - megegyezik az eredeti okiratával. A közjegyzői hitelesítés a másolat tartalmának az eredeti okirat tartalmával való egyezősége igazolására alkalmas, a másolatot az eredeti okirat bizonyító erejével azonos bizonyító erejű okiratnak kell tekinteni, így lehet teljes bizonyító erejű magánokirat, vagy egyszerű okirat is.

A hitelesített másolat tehát igazolja az eredeti magánokirat alakiságát, tartalmát; mivel a jegyzőkönyvet a levezető elnök és a jegyzőkönyvvezető aláírta, így a Pp. 196. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt jogszabályi feltételek teljesülésére vonható következtetés, azaz az okirat bizonyító erejét a törvény szabályozza, a Pp. 196. § (1) bekezdése ahhoz a valódiság vélelmét fűzi, bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára kötelezőnek ismerte el.

A fenti okirat közokirati jellegének a hiánya nem zárja ki bizonyítékként történő értékelését, a kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság a 2007. június 19-i közgyűlési jegyzőkönyvet teljes bizonyító erejű magánokiratként vehette figyelembe annak alátámasztására, hogy a II. rendű felperes ... igazgatói tisztségéről történő lemondása elfogadásáról, két új, együttes cégjegyzésre jogosult igazgató megválasztásáról szóló határozatot hozott.

A lemondás körében rendelkezésre álló, fent részletezett tanúvallomások, a 2007. június 19-i közgyűlési jegyzőkönyv, a 2008. július 4-i társasági szerződésmódosítás nem vitás körülményei Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti okszerű értékelésével arra vonható következtetés, hogy ... igazgatói tisztsége - lemondásával - 2007. június 19. napján megszűnt, figyelemmel az International Business Companies Act, Chapter 270, Laws of ..., Revised Edition 2000. 48. § (2) bekezdésében és 48. § (3) bekezdése b) pontjában foglaltakra.

A fellebbezésben írtakkal szemben a jogvita elbírálása szempontjából érdektelen, hogy ... az igazgatói tisztségét a II. rendű felperesnél milyen jogviszony alapján látta el, továbbá a lemondás tényén nem változtat az a körülmény, hogy a II. rendű felperes új igazgatóinak kinevezési okmánya az alperes cégiratai között nem lelhető fel, a régié igen.

Osztja a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság jogi álláspontját arra vonatkozóan is, hogy ... a részítélettel elbírált alapítói határozatok meghozatala során meghatalmazás alapján sem volt jogosult eljárni.

A per nem vitás adatai szerint ... 2008. március 19-én kapott a II. rendű felperes képviseletére szóló meghatalmazást, annak tartalmát, korlátait az elsőfokú bíróság - helytállóan észelve, hogy az okiratról készült különböző fordítások lényeges, érdemi eltérést nem mutattak - helyesen állapította meg; nem tévedett, amikor ezen jogviszonyt a Ptk. 222. §-a szerint minősítette.

A képviseleti jog korlátozottsága nem csak a meghatalmazás szövegezéséből következik, arra ... 2009. november 2-i tárgyaláson tett tanúvallomásából is

következtetés vonható, önálló eljárási jogosultsága teljes hiányára nyilatkozott, kizárólag utasításra járt el; a II. rendű felperes tulajdonosának, ... nek az ugyanezen a tárgyaláson tett tanúvallomásából kitűnően neki bizalmasán, ...n keresztül adott utasításokat, a részítélettel elbírált alapítói határozatok meghozatalára azonban utasítást nem adott.

... a részítélettel elbírált alapítói határozatok meghozatalának előzményeként ... utasítását nevezte meg, arra nem tudott nyilatkozni, hogy ez az utasítás ténylegesen a II. rendű felperestől származott-e, annak feltehető akaratával megegyezett-e.

Arra nézve, hogy a képviseleti jog csak eseti jelleggel, a II. rendű alperessel előre egyeztetett ügyletre állhatott fenn, további bizonyíték, hogy az írásba foglalt meghatalmazással ... nem rendelkezett, az okirat ügyvédi letétbe került, onnan időlegesen került ki; a II. rendű felperes tudtával, egyetlen alkalommal, a 2008. július 4-i társasági szerződésmódosítás kapcsán indult cégeljárás keretében használták fel.

Mindezekre figyelemmel a meghatalmazás XII. pontjában foglaltak a fellebbezésben írtak szerinti jelentőséggel nem bírnak; nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nem tért ki annak vizsgálatára, hogy ... eljárása, a vitatott alapítói határozatok meghozatala az alperes érdekét szolgálták-e, azok előnyösnek tekinthetők-e.

A fentiekén túlmenően helytállóan vette figyelembe az elsőfokú bíróság a képviseleti jog megszűnésére vezető II. rendű felperesi nyilatkozatot a meghatalmazás visszavonására is; az e körben csatolt 2008. október 1-jei igazgatósági ülésről felvett jegyzőkönyv bizonyító ereje vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla utal a 2007. június 19-i jegyzőkönyv körében már kifejtettekre, azzal az eltéréssel, hogy ezen okirat esetén a közjegyző az aláírók (... és ...) aláírását hitelesítette, mely az igazgatósági határozatot tartalmazó okirat Pp. 196. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, teljes bizonyító erejű magánokiratként történő figyelembevételét tette lehetővé.

Mindezekre figyelemmel helytállóan vont következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy a részítélettel elbírált alapítói határozatok meghozatala során ... II. rendű felperestől származó meghatalmazáson alapuló képviseleti joggal sem rendelkezett.

Tekintve, hogy a fent kifejtettek szerint az 1-3/2008. (XI. 28.) számú alapítói határozatok meghozatalakor ... sem törvényes, sem meghatalmazotti képviseleti joggal nem rendelkezett, továbbá eljárása II. rendű alperes részéről jóváhagyást nem nyert, álképviselői fellépése okán az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést az ekörbeni kereseti kérelem megalapozottságára, a vitatott alapítói határozatok érvényes létrejöttének a hiányára, melyet a 2006. évi IV. tv. 45. § (1), (2) bekezdése helytálló alkalmazásával állapított meg.

A fellebbezésben előadottak eltérő tényállás és érdemben eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesek jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alkalmazásával, mérlegeléssel megállapított bruttó 50.000 forint jogi képviselési munkadíjból áll.

Észlelte a Fővárosi Ítéltábla, hogy az alperes a fellebbezésére az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontjában előírt 24.000 forint jogorvoslati illeték helyett - téves bírói felhívásra - mindösszesen 36.000 forint illetéket rótt le, ezért a 80. § (1) bekezdés g) pontja szerint megállapította, hogy az alperes 12.000 forint jogorvoslati illeték visszaigénylésére jogosult.

Budapest, 2010. június 1.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,
bíró